

REFLEXIONS SOBRE "ANIMALADA DE CANÇONS"

"Animalada de cançons" va néixer justament quan alguns professors van dir-me que les meves sessions en general tenen "massa contingut" i que "perquè no feia alguna cosa més lúdica i intranscendent més en la línia de "passar-s'ho bé". Jo m'hi he resistit sempre en agafar aquest camí i he primat sempre el contingut a la satisfacció immediata. Ho expresso en la meua web en la pàgina: <http://www.fredericsese.cat/ideari> que us demano hi feu un cop d'ull.

Contradient, doncs, una mica aquests principis que expresso a la web, l'única pretensió inicial de l'Animalada era fer unes cançons noves, fer-ho de la manera més participativa possible, i aconseguir que agradessin i que després es cantessin i disfrutessin a l'escola.

Som conscients crec que a Animalada hi ha poc contingut i, per això, vaig pensar: almenys que els alumnes aprenguin alguns ritmes, no fos cas que les escoles em diguin: "per cantar unes cançons, no cal fer una sessió pedagògica".

La veritat és que porto vint-i-cinc anys rebaixant continguts. Les sessions actuals no tenen ni la quarta part dels continguts que tenien al principi. Cada cop tot és més mastegat, més senzill, més repetit... i si els continguts no queden, no és per culpa dels continguts mateixos sinó per la dispersió i manca d'atenció que vaig notant que creix a cada any.

I de fet no vull que "aprenguin" uns ritmes, solament vull que "en recordin sis", deu minuts després d'haver-los exposat i vist en una pantalla. De fet el que vull que els alumnes aprenguin a Animalada és a "estar al cas", a "reaccionar a unes instruccions", a "recordar uns aprenentatges donats fa pocs minuts". D'això, d'atenció immediata, de concentració, de seguir unes pautes, els alumnes d'ara van molt coixos.

Tot això es donava per fet, per descomptat, no fa gaire anys. Ara aquesta presentació és com una "sessió prèvia" per a què els nens es treguin la son de les orelles... i tot això solament a través d'uniques cançonetes d'animals.

En fer-se Animalada 1 i Animalada 2, també va sorgir la idea de fer adonar als alumnes que és molt diferent cantar "cançons conegudes" que "cançons mai no escoltades, per aprendre". L'argument és: "Costa posar-se a aprendre alguna cosa nova... però ja veureu com ho disfrutareu quan les conegueu!". O sigui que deixava a l'escola el disfrutar-les havent fet nosaltres la "feina bruta" d'explicar-les i assajar-les.

A Animalada de Cançons, doncs hi ha dos nivells d'aprenentatge, un de subtil i estructural (gairebé amagat) que és el que he exposat sobre atenció, memòria immediata, seguiment d'un assaig, gaudi sobre allò conegut... i un segon nivell més immediat en el que solament esperem que les cançons hagin agradat, que els nens les cantin i, perquè no!, que l'especialista de música ho aprofiti per a explicar alguns ritmes.